

حضور گروه تواشیح امام رضا^(ع) در تانزانیا-۱۳۹۰

تواشیح خوانی روبه روی ناودان طلا

به جز سفر آخرتان به مکه به چه کشورهایی سفر کرده اید؟

قبل از حضور در مسابقات کشوری، سفرهایی به پاکستان و تانزانیا داشتیم. این سفرها به درخواست رایزن فرهنگی کشورمان در آن کشورها و برای اجرای مراسم تواشیح خوانی در ماه مبارک رمضان انجام می شد. همچنین به کشورهای ترکیه، عراق، تاجیکستان برای اجرای دعوت و به عنوان قاری و عضو گروه تواشیح آنجا حاضر شده ام.

شیرین ترین خاطره از سفرهای معنوی تان را برای ما بیان کنید.

سفر سی روزه حج تمتع در سال ۹۱ که در مدینه و مکه برنامه داشتیم، بهترین سفرم بوده است. بودن در کنار بزرگان تلاوت قرآن و تواشیح خوانی و اجرا در طبقه دوم مسجد الحرام که درست روبه روی ناودان طلا قرار داشت، بسیار لذت بخش بود؛ به خصوص اجرای قبل از مناسک حج از بهترین و شیرین ترین خاطرات آن سفر است.

در مسیر قرآنی شما چه اتفاقاتی اثرگذار بوده است؟

حاج آقاصرافیان، امام جماعت مسجد امام حسن مجتبی^(ع)، در جذب نوجوان و جوانان مسجدی بسیار تأثیرگذار بود. در سفری که همراه نوجوانان مسجدی به شیراز رفتیم، در دیدار با مرحوم آیت الله حائری، امام جمعه آن شهر، تلاوت کردم؛ آن اجرا و تشویق ها به من انگیزه پررنگی برای ادامه این مسیر داد. همچنین استادانی چون شرعی نژاد، بیژنی، روغنی و حسن زاده، مسیر قرآنی جوانان بسیاری مانند من را در دهه های گذشته هموار کردند. این ها شواهدی است که نشان می دهد بزرگان هر محله می توانند در خط دهی به نوجوانان و جوانان بسیار مؤثر باشند.

مسابقاتی که از سوی سازمان اوقاف برگزار می شد، پایگذارند. لسان طوسی تعریف می کند: استاد بیژنی بعد از مدتی که گروه راسرو سامان داد، از ما جدا شد. تا قبل از آن اجراهای مادر محافل قرآنی و دارالقرآن حرم برگزار می شد. این حضورها و بازخوردهای خوب به ما انگیزه ای داد تا تصمیم بگیریم در مسابقات تواشیح خوانی که هر سال از سوی سازمان اوقاف برگزار می شود، شرکت کنیم. حضور در مسابقات اوقاف بالاترین سطح مسابقات تواشیح بود و خروجی اش انتخاب گروه های برتر به عنوان گروه بین المللی و اجرای دیگر کشورهای اسلامی و هدیه نفرا ت برتر، سفر حج بود.

اعضای گروه عروه الوثقی که بابت رسیدن به موفقیت، قدم در این راه گذاشته بودند، در کمتر از دو سال موفق شدند در زمره بهترین گروه های تواشیح کشور قرار گرفته و سال ۹۱ یک سفر حج هدیه بگیرند.

شکل گیری گروه جدید تواشیح برای اجرای حرم

بعد از سفر حج، کم کم انگیزه گروه عروه الوثقی برای حضور در مسابقات سالانه کم رنگ شد، اما گروه بزرگ تری از برترین های تواشیح خوانی به همت سیدروح الله و دوستانش شکل گرفت که اجراهایش در زمره اجراهای پراوازه در حرم مطهر قرار گرفت؛ گروه بین المللی تواشیح امام رضا^(ع) که بیست و چهار عضو دارد و حالا در مناسبت های مختلف در حرم مطهر اجرای کند.

از اوچ تواشیح خوانی تا گام نهادن به قله قرائت

سیدروح الله با گروه تواشیح عروه الوثقی در مسابقات کشوری اوقاف به قله رسید؛ جایی که پاداش هنر، سهمیه حج و اجرای محافل بین المللی بود. او با همان روحیه بی قرار، پس از رسیدن به این جایگاه، راه را برای نسل های نو هموار کرد تا آن ها هم طعم حضور در سفرهای معنوی و اجرا در آن سوی مرزها را بچشند. او با گذار از فضای رقابتی تواشیح، تصمیم گرفت مسیر قرآنی را که از کودکی و نوجوانی شروع کرده بود، جدی تر از گذشته پی بگیرد.

تعریف می کند: زمانی که در گروه تواشیح بودم، هدفم رسیدن به اوچ در آن مسیر بود. بعد رسیدن به آنچه در طلبش بودم، با فراغ بالی که پیدا کردم، تصمیم گرفتم در مسابقات قرائت قرآن که از سوی سازمان اوقاف برگزار می شد، شرکت کنم. اولین بار سال ۱۳۹۲ در مسجد آیت الله فقیه سبزواری تا فینال رقابت رفتم.

سیدروح الله در سال ۱۳۹۴ با تشویق های مسعود بیژنی، برادر استاد سعید بیژنی، دوباره عزم مسابقات کرد و در رقابتی که با هدف بزرگداشت قاریان شهید منا برگزار می شد، شرکت کرد. او در میان رقبایی که اغلب قاریان بین المللی بودند، نه تنها به فینال رسید، بلکه با اختلاف ۱۴ امتیاز، رتبه برتر آن رقابت ها را از آن خود کرد.

آقا سیدروح الله در مورد آغاز مسیر آموزش قرآن به نسل جدید می گوید: به اصرار دوستانی در محله گاز، قرار شد چند شب به عنوان استاد جلسه در دوره های قرآنی که ویژه نوجوان برگزار می شد، حاضر شوم. مسیر طوری ادامه پیدا کرد که هنوز هم به آن جلسات می روم و اشتیاق بچه ها به قرآن آموزی من را هم سر ذوق می آورد. قاری محله مادر، موریدیک اتفاق خوب در زندگی معنوی اش می گوید: افتخار مؤذنی نماز مغرب و عشا یکشنبه شب ها، توفیقی از جانب امام رضاست که نصیب بنده شده است؛ آرزویی که از نوجوانی در دل داشتم.

آشنا شده بودم. ایشان اسباب حضور در محافل قرآنی بزرگان و آشنایی با قاریان بین المللی را فراهم کردند.

میانگفت و گویسمان خاطرات لسان طوسی به گذشته گره می خورد. او در حالی که لبخندی به لب دارد، روزی را به یاد می آورد که برایش خاطره ای به یادماندنی شده است؛ تعریف می کند: چهارده پانزده سال پیشتر نداشتم که شبی همراه آقای شرعی نژاد به محفل قرآنی مرحوم حسن زاده، از قاریان بنام مشهد رفتیم. آن شب آقای حسن زاده از من خواست تلاوت کنم. تصمیم گرفتم تلاوت سیف زاده، شاگرد ایشان را که نفر برتر مسابقات مالزی بود، تکرار کنم. من ناآشنا به چنین فضایی شروع به تلاوت کردم. کمی که طولانی شد در میان سکوت والله و ماشاء الله گفتن ها متوجه نگاه های سنگین مستمعین شدم، اما صدق الله العلی العظیم به زبانی نمی آمد تا اینکه استاد حسن زاده که در میان قاریان به شوخ طبعی معروف بود، گفتند: «بهتر است کلید مسجد را بدهیم به آقای روح الله. تلاوت را که تمام کرد، در را ببندد و بروا!؛ با این جمله صدای خنده جمعیت بلند شد. امامن مصمم و با اعتماد به نفس تا پایان ادامه دادم. آن شب یک ربع از زمان محفل به تلاوت من تازه وارد گذشت. بعد ها متوجه شدم تلاوت در این محافل باید کوتاه باشد تا دیگران هم فرصت تلاوت داشته باشند.

از اجرای خودمانی تادعوت به دارالقرآن حرم

روزگار کودکی و نوجوانی سیدروح الله در فضاهای معنوی و قرآنی سپری می شد. اما ایستادن در صف تواشیح خوان ها از رزوه های دیرینه اش بود. او که مسیر زندگی را بانوای آسمانی پیوند زده است، از تجربه تک خوانی در گروه تواشیح مدرسه اش می گوید: خاطراتی از دوران مدرسه و آقای سحابی، معلم تاریخ که استعدادش در این هنر را کشف کرد. با انتخاب سیدروح الله به عنوان تک خوان گروه، نخستین جرقه های حضورش در گروه های تواشیح در بزرگ سالی زده شد. بعد از آن بیشتر در محافل قرآنی شرکت می کرد و به تمرین تلاوت کلام وحی می پرداخت.

نقطه عطف زندگی معنوی سیدروح... در سال های ۸۴ و ۸۵ رقم خورد؛ زمانی که به پیشنهاد استاد بیژنی با حضور چند نفر از دوستانش در جلسات قرآنی دوران نوجوانی، گروه تواشیح گروه عروه الوثقی شکل گرفت. تعریف می کند: آن زمان استاد علاوه بر محافل قرآنی شبیه شب ها در خانه پدری اش، گروه تواشیح فدک الزهرا^(س) را هم مدیریت می کرد. باراه افتادن گروه تواشیح عروه الوثقی گاهی به درخواست خودمان در محافل قرآنی استادانی چون آقایان پناهی و حسن زاده اجرا داشتیم. البته بعضی مواقع هم به این محافل دعوت می شدیم، اما اوچ این مسیر وقتی بود که بعد سه سال برای اجرای برنامه در دارالقرآن حرم دعوت شدیم.

سفر حج، پاداش کار گروهی عروه الوثقی

لسان طوسی با مرور خاطرات، روزهایی را به یاد می آورد که اجراها در دارالقرآن حرم، زیر سقف برزنتی و در میان جمعیت زائران، حال و هوای متفاوتی داشت. اومی گوید: خاطرم هست اولین اجرای گروه مادر دارالقرآن حرم برای زائران، قطعه «بنی عربی» بود که آن را به تقلید از یکی از گروه های مطرح تهرانی اجرا کردیم و مورد استقبال حاضران قرار گرفت. به گفته او، اجرای سال های نخست بیشتر تقلیدی بود و از گروه های تواشیح مطرح کپی برداری می شد. اما باز خوردهای خوبی داشت که سبب می شد او و هم گروهی هایش جرئت پیدا کنند به فضای رقابتی

